

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320204080
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4320204080.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: P. A., XX.XX.XXXX, I. XXX, adresa pre doručovanie aj Bátovce 166, proti žalovanému: spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692, so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, o žalobe na určenie neplatnosti dohody na zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy pre množstvo neprijateľných podmienok, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

rozhodol:

I. Určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobcom a pôvodným veriteľom - Poštová banka a. s., IČO: 31 340 890, v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 31.05.2011, je **n e p l a t n á**.

II. Určuje, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a pôvodným veriteľom - Poštová banka a. s., IČO: 31 340 890, dňa 31.05.2011, je **b e z ú r o č n á a b e z p o p l a t k o v**.

III. Vo zvyšku - v časti nároku na určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a pôvodným veriteľom - Poštová banka a. s., IČO: 31 340 890, dňa 31.05.2011 a v časti nároku na finančné zadostučinenie, žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žiadna strana sporu **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 28.07.2020 doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal viacerých nárokov, a to určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.05.2011 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná; určenia, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.05.2011 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným pre množstvo neprijateľných podmienok je neplatná; určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve a uloženia žalovanému povinnosti nahradiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie v sume 300,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Takto uplatnený nárok žalobca odôvodňoval tým, že so žalovaným (tu súd poznamenáva, že zmluva nebola uzatvorená so žalovaným, ale bola uzatvorená s jeho právnym predchodcom Poštovou bankou, a. s., v čase uzatvorenia zmluvy so sídlom Prievozská 2/B, Bratislava) úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Poukázal na to, že sa jedná o formulárovú typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.05.2011 (ďalej len „zmluva“). V žalobe žalobca konštatoval, že v zmluve okrem iného sú neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy a podobne). Súčasťou takto pripravenej typovej formulárovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy s tým, že žalovaný napriek spornosti veci požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy. Tu poukázal na aj na to, že v danej veci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mu uložilo povinnosť plniť, a aj napriek tomu sa mu vykonávajú zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu jednostranne sám diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Ďalej uviedol, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný. Podľa žalobcu sa jedná o takzvané mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobcu nepotrebuje súdne rozhodnutie. V žalobe ďalej poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, ako aj citoval smernicu rady 93/13/EHS z 05.04.1993. Keďže inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva, pričom výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza Súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offo súrne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ povinné podmienky nedokáže vyhodnotiť, tak situácia sa vyhrocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumu vyplývajúcu z neprijateľných podmienok, alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. S poukazom na skutočnosti, ktoré žalobca uvádzal v žalobe, sa žalobca domáhal aj nariadenia neodkladného opatrenia, a to povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným až do právoplatného skončenia veci vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy s tým, že zamestnávateľ žalobcu je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Čo sa týka návrhu na rozhodnutie vo veci samej, tu poukázal na tú skutočnosť, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu deklarováním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, čím žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu pre použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Vyrieši sa tým neprípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy, čo do základu právnej otázky, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem. Uviedol, že prelomovo navrhuje aj určenie dôvodu, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 153 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Hrubá nerovnováha je daná z vyššie uvedených dôvodov tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Žalovaný dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy mesačnú zrážku zo mzdy i vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v úverovej zmluve. Klient podpisom zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti, a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať, nielen do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatné záväzky klienta z úverovej zmluvy, čo je neprijateľné. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, čo je v rozpore so zákonom a je neprijateľnou podmienkou. Uviedol, že je nesporné, že zrážky zo mzdy zvlášť na plnenie z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny, a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcií, v rámci ktorej súd dohľadne a to v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosť. Podľa žalobcu je absolútne neprípustné, aby si žalovaný vyhradil právo dvojnásobných splátok, s čím môže v istých situáciách vážne ohroziť rodiny s dopadom na vyživované osoby. Žalobca dal do pozornosti nálezy Ústavného súdu týkajúce sa princípu právnej istoty, ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach

dala rovnaká odpoveď. S prihliadnutím na skutkové okolnosti popísané v žalobe sa žalobca domáhal štyroch nárokov tak, ako sú uvedené v odseku 1 tohto rozsudku.

3. Dňa 14.09.2020 bolo doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, kde poukazuje na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Ďalej uviedol, že pokiaľ súd bude posudzovať dohodu o zrážkach zo mzdy podľa smernice, ktorá ale nie je priamym prameňom práva, mal by skúmať okolnosti jej uzatvorenia, predovšetkým či jej uzatvorenie skutočne spôsobilo nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, a či táto ochrana poskytovaná súdom neprekročí hranice prípustnosti a súd nebude chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, ale jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť ako zmluvnej strany, ktorá sa a posteriori po tom, čo nastali dôsledky porušenia jej povinností, sa dovoľáva neplatnosti pre ňu nevýhodnej podmienky. Opätovne uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Podľa žalovaného je dohoda o zrážkach zo mzdy určitá, jasná ako aj zrozumiteľná, je formulovaná jasne, zreteľne a dostatočne určito. Tu poukázal na formuláciu dohody o zrážkach zo mzdy v článku 4 bodu 7 zmluvy. Podľa žalovaného teda obsahuje všetky zákonné náležitosti obsiahnuté v § 551 Občianskeho zákonníka, a to označenie veriteľa a dlžníka, ktoré vyplývajú zo záhlavia zmluvy o úvere, označenia platiteľa zo mzdy, ktorý je označený v žiadosti žalobcu o úver, označenie pohľadávky sa nachádza v článku 4 Zmluvy o úvere, výška dohodnutých zrážok - výška mesačnej splátky je v sume 53,66 Eur, t. j. určenie zrážky, a súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok je v článku 4 bod 7 zmluvy o úvere. V tomto smere žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 6C/197/2014 z odôvodnenia ktorého vyplýva, že takto uzatvorená dohoda o vykonávaní zrážok zo mzdy je platne uzatvorená, nakoľko obsahuje všetky náležitosti obsiahnuté v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej uviedol, že v prípade tejto určovacej žaloby podľa neho žalobca nemá právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby, a ktorý musí byť naliehavý. Tu poukázal na tú skutočnosť, že naliehavý právny záujem nie je daný spravidla tam, kde je možné žalovať priamo na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku. Ďalej poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu, krajského súdu, ako aj okresného súdu. Tiež uviedol, že aj v prípade ak by súd návrhu vo veci samej vyhovel a určil by neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, nemala by táto skutočnosť žiadny vplyv na platnosť hlavného úverového zmluvného vzťahu, ktorý dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. Podľa žalovaného nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že dohoda zasahuje do majetkovej sféry žalobcu, nakoľko práve vykonávaním zrážok zo mzdy sa dlh žalobcu voči žalovanému znižuje. Ak by aj bola v tomto súdnom konaní určená neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu neprijateľnej podmienky, žalovaný by bol zaviazaný vrátiť žalobcovi všetky vykonané zrážky, čím by sa opätovne žalobca dostal do situácie dlžníka v pôvodnej nesplatennej sume úveru s príslušenstvom. Žalovaný preto žiadal, aby súd žalobu ako zjavne nedôvodnú a neopodstatnenú v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania žalovaného.

4. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného bolo doručené súdu dňa 06.10.2020 (čl. 39-41) v ktorom uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalovaného s nekalou praktickou žalovaného, čo do výšky a dôvodu a naďalej trvá na podanej žalobe. Uviedol, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pričom zostatok istiny nie je správne vypočítaný a nesúhlasí s ním. Úverová zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako i iných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. j), teda správnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako i správnu celkovú čiastku, ktorú on ako spotrebiteľ musí zaplatiť. V zmluve absentuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom účelom tohto ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. f)) je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda do kedy bude úver splácať. Takýto údaj v zmluve nie je, pričom nepostačuje uviesť počet mesačných splátok 72 a výška mesačnej splátky 86,29 Eur a deň splatnosti mesačne v 18. deň kalendárneho mesiaca. S poukazom na uvedené je potom potrebné považovať takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola zakomponovaná v úverovej zmluve s tým, že v bode 4.9 bolo uvedené, že prípadný spor bude riešený rozhodcovským súdom. Takéto zmluvné podmienky žalobcovi nemali byť vysvetlené a nedostal priestor ani čas na ich prečítanie. Uviedol aj, že nikdy by nepodpísal úverovú zmluvu a nikdy by nesúhlasil s vykonávaním zrážky zo mzdy keby vedel, aké dôsledky budú pre neho znamenať. Žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci a úradnej povinnosti. Zopakoval návrhy petítov na rozhodnutie, ktoré v bode 1 - 3 boli identické ako boli uvedené v pôvodnej

žalobe s tým, že návrh petitu č. 4 - primerané finančné zadosťučinenie, tu žalobca už uvádza sumu 500,00 Eur a nie 300,00 Eur, ako tomu bolo v pôvodnom návrhu petitu v tejto časti nároku.

5. V ďalšom vyjadrení žalovaného zo dňa 12.11.2020 tento uvádzal, že žalobca neuviedol žiadne ďalšie skutkové ani právne skutočnosti, ktorými by doplnil svoju procesnú argumentáciu uvedenú v podanej žalobe, teda podanie žalobcu zostáva len v rovine jeho tvrdení bez hodnoverného preukázania. Konštatovanie žalobcu, že zmluvné podmienky mu neboli vysvetlené a nedostal priestor ani na ich prečítanie, a že nikdy by zmluvu nepodpísal a nesúhlasil by s vykonávaním zrážky zo mzdy keď by vedel, aké dôsledky budú pre neho znamenať, podľa žalovaného bez ďalšieho nemožno vziať do úvahy ako relevantný právny dôkaz. Žalovaný uviedol, že žalobca mal časový priestor na rozmyslenie, či zmluvu o úvere uzatvorí alebo nie a rovnako bol aj oboznámený so zmluvnými podmienkami pôvodného veriteľa, za ktorých mu bol úver poskytnutý, a ktoré budú sa pre neho vzťahovať počas celej doby platnosti zmluvy o úvere. Poukázal aj na to, že žalobca nijakým spôsobom neobjasnil, nepreukázal ďalšie žalobné nároky, pričom petít žaloby č. 2 je neurčitý a nevykonateľný, žalobca ani nekonkretizoval, ktoré podmienky zmluvy o úvere sú neprijateľné, a ktoré vyhodnotil ako neprijateľné. V tomto kontexte poukázal aj na to, že ak by aj spotrebiteľská zmluva aj obsahovala nejaké neprijateľné podmienky, neznamená to automaticky neplatnosť samotnej zmluvy, ale len neplatnosť tej ktorej zmluvnej podmienky. Na vyhlásenie neplatnosti celej zmluvy o úvere by museli byť splnené ďalšie zákonné podmienky podľa § 53d Občianskeho zákonníka, ktoré podmienky ale v danom prípade splnené neboli. Tiež poukázal aj na to, že nebol zdôvodnený ani žalobný nárok č. 3, ako ani žalobný nárok č. 4. Aj napriek týmto skutočnostiam žalovaný doplnil procesnú obranu a to v tom smere, že termín konečnej splatnosti úveru je v zmluve vyjadrený jasne a zreteľne na deň 15.05.2021, teda argumentácia žalobcu v tomto smere nie je pravdivá. Čo sa týka absencie údaja v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) o termíne splátok istiny, tu žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Poukázal aj na rozhodnutie Okresné súdu Prešov, sp. zn. 9C/404/2015 s odkazom na ktoré rozhodnutie sa amortizačná tabuľka nevyžaduje, aby bola súčasťou zmluvy o úvere. Podľa žalovaného teda ani skutočnosť, že zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termíne splátok, nemá za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť takejto zmluvy, pretože v danom prípade zmluva túto náležitosť spĺňa. Podľa žalovaného v zmluve je jasne uvedená výška splátok, ich počet, ako aj deň splatnosti, a preto z tohto dôvodu nie je možné považovať zmluvu za bezúčnú a bezpoplatkovú. A tiež zmluva obsahuje aj jasný údaj o RPMN banky a priemernej RPMN na trhu. Žalovaný zopakoval, že žiada žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Na výzvu súdu žalovaný doručil svoje vyjadrenie zo dňa 23.08.2022 spolu aj s listinnými dokladmi, kde poukázal na tú skutočnosť, že žalobca sa dostal do omeškania s plnením splátok pôvodnému veriteľovi, a preto pôvodný veriteľ si uplatnil nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Do omeškania sa žalobca dostal s úhradou splátky za mesiac 1/2017, ktorá bola splatná 15.01.2017 a nasledujúcich splátok. Keďže žalobca bol viac ako 3 mesiace v omeškaní so zaplatením splátky, pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 18.05.2017 upozornil žalobcu na možnosť zosplatenia záväzku, a keďže k dodatočnej úhrade v zmysle výzvy neprišlo, v lehote nie kratšie ako 15 dní, svoje právo na zosplatenie záväzku aj s príslušenstvom uplatnil ku dňu 14.06.2017. Podľa žalovaného boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a následné platné postúpenie bankovej pohľadávky. Na preukázanie doručenia prvej výzvy zo dňa 18.05.2017 žalovaný predložil podací hárok k predmetnej výzve s tým, že poukázal na to, že zákon *expressis verbis* neustanovuje, aby sa výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dostala do dispozičnej sféry dlžníka, a až odvtedy začala plynúť veriteľovi 15 dňová lehota. Za účelom preukázania dátumu doručenia prvej výzvy žalobcovi, žalovaný poukázal na článok 4 bodu 4.3 ods. 4.3.6 všeobecných obchodných podmienok, kde je upravené doručovania poštových zásielok prostredníctvom poštovej prepravy tak, že pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa informácia a dokumenty považujú za doručené 3. deň po ich odoslaní, ak nie je dokázaný skorší okamih doručenia. To platí aj v prípade ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Žalovaný ďalej uvádzal rozbor ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách s tým, že navrhol vykladať toto ustanovenie a vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia tak, ako to urobil Český Najvyšší súd, resp. Nemecký spolkový Súdny dvor, teda, že porušenie bankového tajomstva nevedie k súkromno-právnej sankcií v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám predpokladaným zákonom o bankách, ako aj ich zodpovednosti za škodu. V prípade, ak by čisto hypoteticky žalovaný pripustil, že § 92 ods. 9 zákona o bankách diktuje podmienky platnosti postúpenia, tak potom tvrdí, že výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.06.2012 (správne má byť uvedený rok 2017) bola zároveň písomnou výzvou banky a to v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný uviedol, že z uvedených skutočností potom

jednoznačne vyplýva, že žalobca bol do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky, t. j. do 26.06.2015 (súd tu ale poukazuje na to, že pohľadávka bola postúpená až dňa 20.12.2018) jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku, teda právny predchodca žalovaného platne postúpil bankovú pohľadávku. Na výzvu súdu žalovaný predložil aj aktuálny stav úveru a výpis z úverového účtu, z ktorého vyplýva, že na pohľadávku bola uhradená suma 1.433,90 Eur, na úroky 2.102,10 Eur a na poplatky 78,24 Eur, spolu do zosplatnenia teda bola uhradená suma 3.614,24 Eur. Tu žalovaný poukázal na článok 4 bod 4.6 obchodných podmienok pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, podľa ktorého platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: 1. na poplatky podľa sadzobníka, 2. úrok z omeškania, 3. úrok z úveru a 4. splátka istiny úveru. Keďže v zmluve bola dojednaná výška istiny 3.500,00 Eur a dojednaná celková výška nákladov v sume 2.960,87 Eur, ktoré spolu činia celkovú výšku úveru 6.460,87 Eur, neboli zo strany žalobcu riadne splatené (bola zaplatená len suma 3.614,24 Eur). Podľa žalovaného, postup jeho právneho predchodcu bol plne legítimny, a to aj v súvislosti s aplikáciou zákonného zabezpečovacieho inštitútu v podobe uplatnenia medzi stranami dojednanej dohody o výkone zrážok zo mzdy, na podklade ktorej bola dňa 24.07.2020 zo mzdy žalobcu zrazená čiastka 1.006,14 Eur. Aj po započítaní tejto úhrady, pohľadávka plynúca zo zmluvy nie je stále uhradená v celom rozsahu, zostáva uhradiť ešte 1.840,49 Eur. Tu sa žalovaný vyjadril aj k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktoré považuje za neadekvátne a právne neopodstatnené, nakoľko žalobca do dnešného dňa (dňa vyjadrenia) neuhradil ani celú výšku istiny pohľadávky. Opätovne poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, jedná sa o uplatnenie zákonného zabezpečovacieho inštitútu, ktorý nastáva v prípade neplnenia si povinnosti zmluvnou stranou. Na ďalšiu výzvu žalovaný upresnil, že splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu celej úverovej zmluvy bola splátka splatná v mesiaci 3/2017 s tým, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená dňa 14.06.2017 (čl. 100).

7. Dňa 13.09.2020 žalovaný predložil súdu písomné záverečné zhodnotenie, kde opätovne poukázal na to, že v celom rozsahu zotrúva na svojej argumentácii proklamovanej vo svojich písomných podaniach, žiada žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal aj na to, že žalobca nemá právny titul na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého sa v predmetnom konaní domáha, nakoľko k predmetnému súdnemu konaniu nepredchádzalo žiadne konanie, v ktorom by bol úspešný, a na podklade ktorého by boli splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. (rovnaké záverečné zhodnotenie bolo súdu doručené aj dňa 14.10.2022 - č. I. 148).

8. Vzhľadom k tomu, že spolu s návrhom vo veci samej bol podaný aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o tomto rozhodol okresný súd uznesením č. k. 15Csp/35/2020-20 zo dňa 27.08.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.09.2020, a ktorým prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Tu súd poukazuje na to, že voči nariadenému neodkladnému opatreniu žalovaný nepodal odvolanie, preto sa súd v tomto rozsudku nebude vyjadrovať k tvrdeniam žalovaného o neadekvátnosti nariadeného neodkladného opatrenia.

9. Žalobca nereagoval na výzvy súdu na upresnenie, či sa v časti nároku na primerané finančné zadosťučinenie týka len o chybu v písaní, alebo sa jedná o rozšírenie žaloby. Okresný súd preto toto podanie posúdil podľa obsahu ako zmenu žaloby, ktorú súd nepripustil s odôvodnením, ako je uvedené v písomne vypracovanom uznesení zo dňa 21.10.2022.

10. O žalobe žalobcu súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 21.10.2022, na ktorom pojednával v neprítomnosti strán sporu s ich súhlasom. Na tomto pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: čl. 1-9 žaloba, čl. 10 výplatná páska žalobca, čl. 11-12 predloženie dohody o zrážkach zo mzdy zo str. žalovaného, čl. 13-14 zmluva o úvere z 31.05.2011, čl. 20 UZN z 27.08.2020, ktorým bolo nariadené NO ppl. 18.09.2020, čl. 30-31 vyjadrenie žalovaného, čl. 31 p.v-32 opäť zmluva o úvere, čl. 39-41 vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, čl. 46-47 vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu, čl. 60 - 61 odpoveď na výzvu súdu, čl. 62 - 66 zmluva o postúpení pohľadávok spolu s prílohou k zmluve, čl. 85-87 odpoveď žalovaného na výzvu súdu, čl. 88- 99 listinné doklady, čl. 107-108 odpoveď na ďalšiu výzvu súdu, čl. 109-111 listinné doklady, čl. 115 - 116 vyjadrenie žalovaného, čl. 146 ospravedlnenie neúčasti žalobca, čl. 148 ospravedlnenie neúčasti žalovaný + vyjadrenie, čl. 152 a nasl. listiny z internetu za účelom posúdenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy.

11. Z uvedených dokladov, vyjadrení strán sporu okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Žalobca spolu s právnym predchodcom žalovaného - Poštová Banka a. s., so sídlom (v čase uzatvorenia zmluvy) Prievozská 2/B, Bratislava (ďalej len „pôvodný veriteľ“), uzatvoril zmluvu, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma 3.500,00 Eur, s dohodnutou mesačnou splátkou 52,00 Eur, poplatkom za správu a vedenie úverového účtu v sume 1,66 Eur, výškou úrokovej sadzby 12,90 %, sumou splátky spolu s poplatkom za správu úverového účtu v sume 53,66 Eur, RPMN banky bola vo výške 15,21 %, priemerná hodnota RPMN na trhu vo výške 17,62 %, celková suma nákladov 2.960,87 Eur, s dátumom prvej splátky 15.06.2011, dátumom konečnej splatnosti 15.05.2021, dátumom každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci a počtom mesačných splátok 120. Vzhľadom k tomu, že žalobca nedodrжал zmluvné podmienky, pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 14.06.2017. Následne bola pohľadávka postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“) práve žalovanému. Uvedené skutočnosti vyplývajú z dodatočne predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok spolu aj s prílohou (č. I. 62-66). Súd má ďalej preukázané, že žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy s výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy, ktorú dlžnú sumu vyčíslil na 3.929,41 Eur s tým, že pohľadávka je aj naďalej úročená. Ako je už uvedené vyššie, okresný súd vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a uznesením č. k. 15Csp/35/2020 -20 zo dňa 27.08.2020 nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom uložil prvým výrokom žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej s tým, že sa jedná o právoplatné rozhodnutie.

12. V konaní nebol spor o samotné uzatvorenie zmluvy, ako aj plnenie zo strany pôvodného veriteľa, sumu plnenia zo strany žalobcu; spor bol v otázke platnosti zmluvy, platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj v otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, ktoré nároky žalovaný spochybňoval a žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný tiež nevidel zákonný dôvod na priznanie žiadaného primeraného finančného zadosťučinenia.

13. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase postúpenia bankovej pohľadávky, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinného v čase uzavretia zmluvy, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá po a) prijíma vklady a po b) poskytuje úvery, a ktorá má na výkon činnosti podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

19. Podľa § 2 ods. 3 zákona o bankách, bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

20. Podľa § 3 ods. 2 zákona o bankách, bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

21. Podľa § 6 ods. 1 zákona o bankách, činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiaca s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami, ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c.

22. Podľa § 6 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, za výkon dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

23. Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Okresný súd v prvom rade skúmal otázku platnosti postúpenia bankovej pohľadávky, ktorá skutočnosť je dôležitá pre posúdenie pasívnej legitímácie žalovaného. Žalovaný na výzvu súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávky, ako aj výzvu a následné oznámenie o zosplatnení adresované pôvodným veriteľom žalobcovi.

27. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o bankách nad rámec pravidiel cesíí upravených v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná pohľadávka, môže byť ňou pohľadávka splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však týka cesia bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný právny predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie tak, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a iba po písomnej výzve na splnenie, pričom výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

28. Po preskúmaní zmluvy o postúpení pohľadávok súd dospel k záveru, že sa jedná o platné postúpenie bankovej pohľadávky, keďže súd má z dodatočne predložených listinných dokladov preukázané, že bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný predložil na výzvu súdu - výzvu pôvodného veriteľa adresovanú žalobcovi (č. I. 88), ktorou bol žalobca vyzvaný na plnenie omeškaných splátok, ktoré k 18.05.2017 predstavovali omeškanie trvajúce viac ako tri mesiace po

splatnosti a dlžná suma bola vyčíslená sumou 252,00 Eur, t. j. omeškané splátky v sume 208,00 Eur, poplatky v sume 44,00 Eur. Výzva zo dňa 18.05.2017 bola žalobcovi odoslaná dňa 19.08.2017 a s odkazom na všeobecné obchodné podmienky bola žalobcovi doručená dňa 22.05.2017 (t. j. tretí deň od odoslania), čo bol pondelok pracovný deň. Posledný deň lehoty na plnenia pripadol na 06.06.2017, s tým, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 14.06.2017, t. j. pred dátumom splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktorá bola splatná vždy k 15 - temu dňu v mesiaci a po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Žalovaný uviedol, že jeho právny predchodca mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 3/2017. Pokiaľ by tomu tak bolo, ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pre uvedenú splátku by nebolo dodržané omeškania trvajúce viac ako 3 mesiace, pretože pre uvedenú splátku by omeškanie bolo ukončené až k 15.06.2017. Okresný súd má ale preukázané, že žalobca svojim úhradami v sume 3.536,00 Eur (1.433,90 Eur + 2.102,10 Eur) zaplatil 68 splátok (3536,00 Eur : 52,00 Eur. t. j. splátka bez poplatku) splatných v roku 2011 v počte 7 splátok od mesiaca 6/2011, v rokoch 2012-2016 - po 12 splátok, t. j. 60 splátok a v roku 2017 len jednu splátku splatnú v mesiaci 1/2017. Z uvedeného je zrejmé, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bol žalobca v omeškaní už aj so splátkou splatnou v mesiaci 2/2017, ktoré omeškania trvalo do 15.05.2017, t. j. ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru boli splnené všetky zákonné podmienky na jej vyhlásenie - žalobcovi bola zaslaná prvá výzva, bola mu daná zákonná lehota na plnenie 15 dní a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pred splatnosťou splátky splatnej po troj mesačnom omeškaní, keďže mimoriadna splatnosť bola vyhlásená k 14.06.2017 (č. l. 89). Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si žalobca prevzal dňa 19.06.2017 - č. l. 90. Z vyššie uvedeného súd prijal záver, že žalovaný je v konaní pasívne legitimovaným subjektom.

29. Okresný súd sa v ďalšom zaoberal dôvodnosťou uplatnených nárokov v jednotlivých bodoch žaloby.

30. Podľa § 551 ods. 1 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

31. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

33. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

37. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená ako súčasť zmluvy (spotrebiteľskej zmluvy) - v článku 4 bodu 4.7. zmluvy v znení: „ podpisom tejto ZoU Dlžník, Spoludlžník a Vlastník nehnuteľností, a to každý z nich osobitne, uzatvárajú s bankou dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb.

(Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením Pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s bodom 5.4. OP.“ Súd poukazuje na to, že pretože predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je uzatvorená ako súčasť formulárovej zmluvy, ktorá dohoda bola do zmluvy priamo zapracovaná a teda bola podmienkou uzatvorenia zmluvy. Žalovaný v tomto smere ničím nepreukázal, že by žalobca ako spotrebiteľ, mohol túto dohodu odmietnuť bez toho, aby to malo dopad na samotné uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru súdu žalovaný neunesol dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní predmetnej dohody.

40. Dohoda o zrážkach zo mzdy je špecifickým inštitútom občianskeho práva upravený v § 551 OZ. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (31.05.2011) právny predpis nebránil tomu, aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá aj v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. V danom prípade pri skúmaní, či predmetné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sú individuálne okolnosti danej veci. Tu súd poukazuje na to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárovej zmluvy a je bez akéhokoľvek zvýraznenia, neprehľadne a nesystematicky zakomponovaná priamo v texte zmluvy v bode 4.7., do ostatného textu zmluvy a navyše je - ako celý text zmluvy - uvedená neštandardne malým, ťažko čitateľným písmom. Súd tento spôsob zakomponovania dohody do textu zmluvy považuje za nečestný a v rozpore s dobrými mravmi.

41. Potom sa súdu javí ako pravdepodobné, že žalobca si pri podpísaní zmluvy vôbec nebol vedomý, že dohodu o zrážkach zo mzdy vôbec uzatvára a už vôbec nie s akými následkami. Následkom uvedeného potom je, že spotrebiteľ podpisom predmetnej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol nútený strpieť výkon zrážok zo mzdy a to len na základe vyčíslenia pohľadávky veriteľom, bez toho, aby opodstatnenosť pohľadávky bola podrobená súdnej kontrole. Súd sa potom stotožňuje s tvrdením žalobcu, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje tak obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou. S prihliadnutím na uvedené je potom potrebné považovať dohodu o zrážkach zo mzdy za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého následkom podľa § 53 ods. 1 OZ, je potom takáto dohoda v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná.

42. Súd preto prvým výrokom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, pričom súd vo výrokovej časti uviedol, že zmluva, ktorej súčasťou je predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy, bola uzatvorená medzi žalobcom a Poštovou bankou a. s. (pôvodným veriteľom) a nie medzi žalobcom a žalovaným, ako to uvádzal žalobca v petite návrhu, pretože z listinných dokladov je zrejmé, kto boli zmluvné strany. Podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo k prekročeniu petitu žaloby, ale len k jeho špecifikácii tak, aby výrok zodpovedal skutkovému stavu a predloženým listinným dokladom.

43. Čo sa týka tohto uplatneného nároku, žalovaný namietal neprípustnosť takejto určovacej žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Tu súd poukazuje na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 6 Cdo/27/2018 a obdobne aj 6Cdo/127/2017, podľa ktorých žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie sú určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1,4 a5 a § 53a OZ, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.) z ktorého dôvodu potom nie je potrebné tvrdiť a ani preukazovať naliehavý právny záujem. Súd preto takúto žalobu potom považoval za dôvodnú a prípustnú a o nej rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku č. 1/. Súd na záver uvádza, že považoval za nadbytočné vyhlasovať uvedenú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, tak, ako to uvádza v texte žaloby žalobca (s touto otázkou sa súd vysporiadal v odôvodnení) a to práve z dôvodu, že celá dohoda o zrážkach zo mzdy bola vyhlásená za neplatnú. Okrem iného súd považoval za nadbytočné sa vyporiadavať aj s tvrdením žalovaného o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy má všetky zákonné náležitosti a to práve z dôvodu, že takúto dohodu súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čoho následkom je jej neplatnosť bez ohľadu na to, aké náležitosti má.

44. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, O ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

45. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase podania žaloby, o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

46. Ako ďalšieho sa žalobca domáhal určenia neplatnosti celej zmluvy pre množstvo neprijateľných podmienok. Ako už bolo vyššie konštatované, aj túto žalobu súd považoval za prípustnú s prihliadnutím aj k citovanému § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak v tejto časti bol nárok žalobcu zamietnutý z dôvodu, že takto koncipovaný nárok bol zo strany žalobcu veľmi všeobecný, žalobca nekonkretizoval jednotlivé zmluvné podmienky, ktoré by mali byť neprijateľné a spôsobujúce neplatnosť celej zmluvy. Navyše, ako správne tvrdil aj žalovaný vo svojich vyjadreniach, pokiaľ by niektoré zmluvné podmienky aj boli neprijateľnými, nespôsobilo by to automaticky neplatnosť celej zmluvy, nanajvýš by to spôsobilo neplatnosť danej zmluvnej podmienky. Podľa názoru súdu sa žalobca domáhal dvoch protichodných nárokov, na jednej strane žiadal určiť neplatnosť zmluvy ako takej, a na druhej strane sa domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti tej istej zmluvy. Pokiaľ by ale bola zmluva neplatná ako celok, nemohla by byť zároveň aj bezúročná a bezpoplatková práve preto, že by bola neplatná. Súd preto v tejto časti nárok žalobcu zamietol - výrok č. 3.

47. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

48. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

49. Okresný súd konštatuje, že v danom prípade zmluvné strany uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je zároveň aj spotrebiteľským úverom, pretože nespĺňa zákonné kritéria podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré by tento charakter vylučovali (zmluva nebola založená nehnuteľnosťou, žalobca, ako aj vlastníci nehnuteľností uvedení v zmluve, sa len zaviazali, že počas trvania zmluvného vzťahu tam špecifikovanú nehnuteľnosť bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky nescudzia, nezaťažia právom inej osoby ako Banky - bod. 4.3. zmluvy). Žalobca bol v zmluve označený len menom priezviskom a rodným číslom, pričom nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, s tým, že úver bol poskytnutý na iný účel ako výkon povolania alebo podnikania. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, označenia zmluvných strán je teda jednoznačné, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej obsah bol daný právnym predchodcom žalovaného. Spotrebiteľský charakter zmluvy, ako aj postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, v konečnom dôsledku zo strany žalovaného nebol ani spochybňovaný. Na jednotlivé ustanovenia zmluvy sú preto aplikované príslušné ustanovenia OZ, ktorými sa zabezpečuje právna ochrana spotrebiteľa, ako jedna z priorit oblasti záujmu nielen práva Európskej únie, ale aj Slovenského právneho poriadku.

50. Žalobca podal v tomto smere žalobu podľa citovaného § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd preto predmetnú zmluvu podrobil ex offo kontrole. Tu súd poukazuje na to, že pokiaľ je potrebné podrobiť danú zmluvu ex offo kontrole, tak súd ju musí vykonať bez ohľadu na to, či žalobca poukazuje na konkrétne porušenia zákona, alebo nie, resp. či tieto aj konkretizuje, alebo nie. Navyše v tomto konaní žalobca poukazoval aj na absenciu niektorých zákonných náležitostí zmluvy.

51. Pri posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy súd skúmal, či obsahuje všetky zákonné náležitosti, tak ako to vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy, uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ako aj, či RPMN nie je v neprospech spotrebiteľa.

52. Čo sa týka zákonnej náležitosti v zmysle písm. a) - táto splnená je, jedná sa o zmluvu o úvere, pôžička na bývanie, písm. b) - splnená je, veriteľ je v zmluve riadne označený; písm. c) - tento údaj v zmluve podľa názoru súdu absentuje, pretože podľa názoru súdu označenie veriteľa spolu s uvedením jeho

sídla automaticky neznamená, že sa jedná aj o adresu predávajúceho (veriteľa), kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by tomu tak malo byť, pri označení veriteľa (predávajúceho) by malo byť uvedené, že práve na uvedenej adrese je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Len vtedy by podľa názoru súdu bola splnená aj táto zákonná podmienka; písm. d) - splnené je, spotrebiteľ je riadne označený; e) - sa na uvedený typ nevzťahuje; písm. f) - splnené je, v zmluve je riadne uvedený termín konečnej splatnosti ako aj doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere - 120 mesiacov a konečná splatnosť 15.05.2021 (teda v tomto smere žalovaný správne poukazoval na to, že tvrdenia žalobcu sú nepravdivé, keď tvrdil, že zmluva takýto údaj neobsahuje); písm. g) - celková výška úveru a mena je uvedená sumou 3.500,00 Eur, ako aj sú uvedené podmienky čerpania - viď bod 4.1.; písm. h) sa na uvedený typ zmluvy nevzťahuje, i) - ročná úroková sadzba v zmluve uvedená vo výške 12,9 %. Táto bola súdom prepočítaná na kalkulačke nachádzajúcej sa na stránke www.openiazoch.zoznam.sk/kalkulačky, <<http://www.openiazoch.zoznam.sk/kalkulačky,%20>> kde bolo zistené, že by mala byť správne uvedená vo výške 6,29 %, čo vyplynulo z nasledovných údajov - suma pôžičky 3.500,00 Eur, mesačné splátky 53,66 Eur (splátka s poplatkom), teda suma ktorá by mala byť splatená 6.439,20 Eur a dobe splatnosti 120 mesiacov, a nie vo výške 12,90 % ročne tak, ako je úrok uvedený v zmluve. Pri údají o sume, ktorá bude splatená a ktorá je uvedená v zmluve - 6.460,87 Eur, je úrok vo výške 6,32 %. Z uvedeného dôvodu je možné rovnako považovať tento údaj za nesprávny, a teda v zmluve absentujúci; písm. j) - ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa - tu súd rovnako vychádzal z prepočtu vykonaného na vyššie uvedenej kalkulačke, kde dospel k záveru, že tento údaj je rovnako nesprávny z ktorého dôvodu možno mať zato, že v zmluve absentuje. Pri rovnakých údajoch, ako sú uvedené už vyššie, by správny údaj RPMN mal byť uvedený vo výške 14,56 % (resp. 14.66%) a nie 15,21 %. Ďalej je uvedený aj nesprávny údaj aj o celkovej výške nákladov, ktoré sú uvedené v sume 2.960,87 Eur, avšak po vynásobení mesačnej splátky 53,66 Eur počtom splátok 120 = suma 6.439,20 Eur - 3.500,00 Eur poskytnutý úver = 2.939,20 Eur a nie v zmluve uvedených 2.960,87 Eur, čo predstavuje rozdiel 20,80 Eur, pravdepodobne ešte nejaký skrytý poplatok. S prihliadnutím na tieto nesprávne údaje rovnako súd prijal záver, že v zmluve absentujú, a teda zmluva neobsahuje ani túto zákonnú náležitosť; k) - výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - tu súd poukazuje na to, že v tomto smere je už ustálená rozhodovacia prax súdov SR, na ktorú žalovaný správne poukazoval vo svojich vyjadreniach a teda práve s odkazom na eurokonformný výklad súd neprijal záver, že takýto údaj by v zmluve absentoval, písm. r) - nebolo tvrdené, že by v súvislosti s týmto úverom vznikali poplatky u notára; písm. y) - priemerná hodnota RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch a 1. štvrtrok 2011 (úver poskytnutý v druhom štvrtroku, potom bolo potrebné vychádzať z prvého štvrtroku) pričom sa jedná o nezabezpečený úver do 10 rokov je 17,62 % (č. I. 152), teda tento údaj je v zmluve uvedený správne.

53. S poukazom na uvedené dôvody, podľa názoru súdu v Zmluve o úvere absentujú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), i), j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu je preto podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné považovať Zmluvu o úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú. Súd je zároveň aj toho názoru, že RPMN je uvedené v zmluve v neprospech spotrebiteľa, pretože evokuje jeho nižšiu hodnotu aká v skutočnosti je, čomu v konečnom dôsledku zodpovedá aj obyčajné vynásobenie sumy splátok, jeho počtom, čo je nižšia suma, ako je uvedená v zmluve, pričom aj žalovaný trval na tom, že žalobca mal zaplatiť navýšenie vyplývajúce sume uvedenej v zmluve. Zmluvu je potom potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú aj podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

54. Pokiaľ súd prijal záver, že Zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, práve pre absenciu chýbajúcich zákonných náležitostí, alebo ich nesprávny údaj (tu súd poukazuje na to, že pre zákonný následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy je postačujúce porušenie čo len jedného ustanovenia zákona majúceho za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy s tým, že v danom prípade ich je hneď niekoľko), súd preto vyhovel žalobnému nároku č. 3 a druhým výrokom určil, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a pôvodným veriteľom (teda nie žalovaným, ako to uvádzal žalobca v petite žaloby) je bezúročná a bezpoplatková.

55. Podľa § 3 ods. 5, tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, O ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučenie

od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

56. Žalobca sa ako posledného nároku domáhal aj primeraného finančného zadosťučinenia v sume 300,00 Eur (zmena žaloby v tomto žiadanom nároku pripustená nebola). Tu súd poukazuje na jednoznačné znenie citovaného zákonného ustanovenia, podľa ktorého podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá, je úspešné uplatnenie porušenia takéhoto práva alebo povinnosti na súde. Okresný súd je toho názoru, že podmienka úspešného uplatnenia porušenia daného práva alebo povinnosti je splnená až vtedy, ak takéto porušenie práva alebo povinnosti vyplýva z právoplatného rozhodnutia súdu, či už jeho výrokovej časti, alebo prijatého právneho záveru (ktorý v tomto rozhodnutí prijatý bol s poukazom na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy), o danom porušení práva alebo povinnosti, tak ako tomu je aj v prípade tohto rozhodnutia. Keďže ku dňu rozhodnutia o nárokoch žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie nebolo ale právoplatne rozhodnuté o porušení práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej zákonom, nemožno hovoriť o úspešnom uplatnení tohto práva a teda nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie primeraného finančného zabezpečenia, z ktorého dôvodu súd preto žalobu v žiadanom výroku č. 3 zamietol, ako predčasne podanú. Súd sa preto v ďalšom nezaoberal dôvodnosťou uplatnenej sumy, keďže v tomto smere sa dokazovanie stalo nadbytočným.

57. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd preto o nárokoch žalobcu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokoch č. 1 - 3 tohto rozsudku.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 262 ods. 1 CSP.

61. Z výrokových častí je zrejmé, že žalobca bol úspešný v 2 častiach uplatneného nároku, v ktorých súd žalobe vyhovel a vo zvyšných dvoch, keďže bola žaloba zamietnutá, bol úspešný žalovaný. Pomer úspechu a neúspechu je potom 50/50. Z uvedeného dôvodu súd preto posledným výrokom žiadnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

62. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

63. Podľa § 335 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmietne alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

64. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že žalobe v časti nároku na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (na ktorú bolo viazané nariadené neodkladné opatrenie) bolo vyhovené, okresný súd nerozhodoval o neodkladnom opatrení, neodkladné opatrenie zanikne zo zákona, po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku čo do výroku č. 1.

65. Žalobca v pôvodnom texte žaloby uviedol, že „Súčasťou žaloby je preto aj návrh na prerušenie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo súdному dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie“. Tu súd poukazuje na to, že takýto návrh žaloba neobsahuje a uvedenú časť žaloby nie je možné považovať za návrh na prerušenie konania, jedná sa len o stať, ktorá nemá bližšie zdôvodnenie, pravdepodobne bola prebratá z inej žaloby. Súd preto nerozhodoval o prerušení konania, resp. o zamietnutí návrhu na takéto prerušenie, pretože súd uvedenú vetu nepovažoval za návrh na prerušenie konania. Okrem iného podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, o tom, či bude podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, rozhoduje súd.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

V Leviciach, dňa 21. októbra 2022

Mgr. Mariana Pondelová

Sudkyňa